TARYBOS SPRENDIMAS 2010/127/BUSP

2010 m. kovo 1 d.

dėl ribojančių priemonių Eritrėjai

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 29 straipsnį,

kadangi:

(1) 2009 m. vasario 16 d. Taryba priėmė Bendrąją poziciją 2009/138/BUSP dėl ribojančių priemonių Somaliui [1], įgyvendinančią Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos (toliau – JTST) Rezoliuciją 1844 (2008), kuria buvo nustatytos ribojančios priemonės tiems, kurie siekia užkirsti kelią ar sutrukdyti taikiam politiniam procesui, arba tiems, kurie pasitelkę jėgą grasina Somalio pereinamojo laikotarpio federalinėms institucijoms ar Afrikos Sąjungos misijai Somalyje (AMISOM) arba imasi veiksmų, kenkiančių stabilumui Somalyje ar regione.

(2) 2009 m. sausio 14 d. JTST priėmė JTST Rezoliuciją 1862 (2009) dėl Džibučio ir Eritrėjos ginčo dėl sienos ir jo galimo poveikio subregioniniam stabilumui ir saugumui.

(3) 2009 m. gruodžio 23 d. JTST priėmė JTST Rezoliuciją 1907 (2009), kuria nustatomas ginklų embargas Eritrėjai ir kurioje visos valstybės raginamos, derinant veiksmus su nacionalinės valdžios institucijomis, laikantis nacionalinės teisės aktų ir atsižvelgiant į tarptautinę teisę, savo teritorijoje, įskaitant jūrų uostus ir oro uostus, tikrinti visus į Eritrėją ir iš jos gabenamus krovinius, jei atitinkama valstybė turi patikimos informacijos manyti, kad krovinyje yra prekių, kurias draudžiama tiekti, parduoti, perduoti ar eksportuoti pagal tą rezoliuciją arba pagal bendrą ir visišką Somaliui taikomą ginklų embargą, nustatytą JTST Rezoliucijos 733 (1992) 5 punktu ir patikslintą bei iš dalies pakeistą vėlesnėmis rezoliucijomis.

(4) JTST Rezoliucijoje 1907 (2009) taip pat nustatomos ribojančios priemonės asmenims ir subjektams, įskaitant Eritrėjos politinius ir karo vadovus, tačiau jais neapsiribojant, kuriuos nurodė Komitetas, įsteigtas pagal JTST Rezoliuciją 751 (1922), kurio įgaliojimai buvo padidinti JTST Rezoliucija 1844 (2008).

(5) Reikia tolesnių Sąjungos veiksmų, kad būtų įgyvendintos tam tikros priemonės,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad būtų užkirstas kelias valstybių narių piliečiams ar iš valstybių narių teritorijų, ar naudojant valstybių narių vėliavos laivus arba jų orlaivius, parduoti ar tiekti Eritrėjai visų rūšių ginklus ir su jais susijusius reikmenis, įskaitant šaunamuosius ginklus ir šaudmenis, karines transporto priemones ir įrangą, sukarintą įrangą bei šios technikos atsargines dalis, neatsižvelgiant į tai, ar valstybių narių teritorija yra tų prekių kilmės vieta.

2. Valstybių narių piliečiams ar iš valstybių narių teritorijų draudžiama teikti Eritrėjai techninę pagalbą, mokymą, finansinę bei kitokią paramą, susijusią su karine veikla arba 1 dalyje nurodytų prekių tiekimu, gamyba, priežiūra ar naudojimu.

3. Taip pat draudžiama valstybių narių piliečiams arba naudojant jų vėliavos laivus ar jų orlaivius pirkti iš Eritrėjos 1 dalyje nurodytas prekes, taip pat valstybių narių piliečiams priimti Eritrėjos teikiamą techninę pagalbą, mokymą, finansinę bei kitokią paramą, susijusią su karine veikla ar 1 dalyje nurodytų prekių tiekimu, gamyba, priežiūra ar naudojimu, neatsižvelgiant į tai, ar Eritrėjos teritorija yra tų prekių kilmės vieta.

2 straipsnis

1. Valstybės narės, derindamos veiksmus su savo nacionalinės valdžios institucijomis, laikydamosi nacionalinės teisės aktų ir atsižvelgdamos į tarptautinę teisę, tikrina visus į Eritrėją ir iš jos gabenamus krovinius savo teritorijoje, įskaitant jūrų uostus ir oro uostus, jei jos turi patikimos informacijos manyti, kad krovinyje yra prekių, kurias pagal šį sprendimą draudžiama tiekti, parduoti, perduoti ar eksportuoti.

2. Orlaiviams ir laivams, gabenantiems krovinius į Eritrėją ir iš jos, taikomas reikalavimas iki atvykstant arba iki išvykstant pateikti papildomą informaciją apie visas prekes, atgabentas į valstybę narę arba iš jos išgabentas.

3. Valstybės narės, aptikusios prekių, kurias pagal šį sprendimą draudžiama tiekti, parduoti, perduoti ar eksportuoti, jas konfiskuoja ir pašalina (sunaikindamos ar padarydamos netinkamomis naudoti).

[1] OL L 46, 2009 2 17, p. 73.

3 straipsnis

4 straipsnyje, 5 straipsnio 1 dalyje, 6 straipsnio 1 ir 2 dalyse numatytos ribojančios priemonės nustatomos asmenims ir subjektams, įskaitant Eritrėjos politinius ir karo vadovus, tačiau jais neapsiribojant, taip pat Vyriausybiniams ir pusiau valstybiniams subjektams ar visiems jų vardu arba jų nurodymu veikiantiems asmenims ar subjektams, kuriuos komitetas, įsteigtas pagal JTST Rezoliuciją 751 (1992) ir kurio įgaliojimai buvo padidinti JTST Rezoliucija 1844 (2008) (toliau – Sankcijų komitetas), nurodo kaip:

— veikiančius pažeidžiant ginklų embargą ir nesilaikant 1 straipsnyje nurodytų susijusių priemonių,

— iš Eritrėjos teikiančius paramą ginkluotoms opozicijos grupuotėms, kurios siekia destabilizuoti padėtį regione,

— trukdančius įgyvendinti JTST Rezoliuciją 1862 (2009) dėl Džibučio,

— suteikiančius prieglobstį, finansuojančius, remiančius, telkiančius asmenis bei grupes, sudarančius jiems sąlygas veikti, apmokančius juos ir kurstančius, kad jie vykdytų smurto ar terorizmo aktus, nukreiptus prieš kitas regiono valstybes bei jų piliečius,

— trukdančius Stebėsenos grupės, pakartotinai įsteigtos pagal JTST Rezoliuciją 1853 (2008), atliekamiems tyrimams ar darbui.

Atitinkami asmenys ir subjektai išvardyti priede.

4 straipsnis

Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad būtų užkirstas kelias valstybių narių piliečiams ar iš valstybių narių teritorijų, arba naudojant valstybių narių vėliavos laivus arba jų orlaivius, tiesiogiai ar netiesiogiai tiekti, parduoti ar perduoti 3 straipsnyje nurodytiems asmenims ir subjektams visų rūšių ginklus ir su jais susijusius reikmenis, įskaitant šaunamuosius ginklus ir šaudmenis, karines transporto priemones ir įrangą, sukarintą įrangą bei šios technikos atsargines dalis, taip pat tiesiogiai ar netiesiogiai teikti techninę pagalbą ar mokymą, finansinę bei kitokią paramą, įskaitant investicijas, tarpininkavimą ar kitas finansines paslaugas, susijusią su karine veikla arba šaunamųjų ginklų bei karinės įrangos tiekimu, gamyba, priežiūra ar naudojimu.

5 straipsnis

1. Valstybės narės imasi būtinų priemonių, kad 3 straipsnyje nurodytiems asmenims nebūtų leidžiama įvažiuoti į jų teritoriją ar vykti per ją tranzitu.

2. 1 dalis neįpareigoja valstybės narės neleisti savo piliečiams atvykti į jos teritoriją.

3. 1 dalis netaikoma, jei Sankcijų komitetas kiekvienu konkrečiu atveju nusprendžia, kad tokia kelionė yra pateisinama humanitariniu poreikiu, įskaitant religines pareigas, arba tuo atveju, jei Sankcijų komitetas nusprendžia, kad padarius išimtį būtų kitaip prisidėta siekiant taikos ir stabilumo regione tikslų.

4. Tais atvejais, kai pagal 3 dalį valstybė narė leidžia Sankcijų komiteto nurodytiems asmenims įvažiuoti į jos teritoriją ar vykti per ją tranzitu, leidimas galioja tik tuo tikslu, kuriuo jis suteiktas, ir tik tiems asmenims, kuriems jis suteiktas.

6 straipsnis

1. Visos lėšos ir ekonominiai ištekliai, kuriuos turi ar tiesiogiai arba netiesiogiai kontroliuoja 3 straipsnyje nurodyti asmenys ar subjektai, yra įšaldomi.

2. 1 dalyje nurodytiems asmenims ar subjektams arba jų naudai draudžiama leisti tiesiogiai ar netiesiogiai naudotis lėšomis ar ekonominiais ištekliais.

3. Valstybės narės gali išimties tvarka leisti netaikyti 1 ir 2 dalyse nurodytų priemonių, kai lėšos ir ekonominiai ištekliai:

a) reikalingi pagrindinėms išlaidoms, įskaitant mokėjimus už maisto produktus, nuomą arba hipoteką, vaistus ir medicininį gydymą, mokesčius, draudimo įmokas ir komunalines paslaugas;

b) skirti išimtinai apmokėti pagrįstus honorarus ir kompensuoti patirtas išlaidas, susijusias su teisinių paslaugų teikimu;

c) skirti išimtinai apmokėti mokesčius arba paslaugų mokesčius pagal nacionalinius įstatymus už kasdieninį įšaldytų lėšų ir ekonominių išteklių laikymą ar tvarkymą;

d) būtini ypatingoms išlaidoms padengti, atitinkamai valstybei narei apie tai pranešus Sankcijų komitetui ir gavus jo pritarimą;

e) yra teismo, administracine ar arbitražo tvarka suvaržyti arba yra teismo sprendimo objektas; šiuo atveju lėšos ir ekonominiai ištekliai gali būti naudojami to suvaržymo ar teismo sprendimo vykdymui, jeigu toks suvaržymas arba teismo sprendimas buvo priimtas iki JTST Rezoliucijos 1907 (2009) priėmimo dienos ir nėra šio straipsnio 1 dalyje nurodyto asmens ar subjekto naudai, atitinkamai valstybei narei apie tai pranešus Sankcijų komitetui.

4. 2 dalis netaikoma į įšaldytas sąskaitas pervedamoms:

a) palūkanoms arba kitoms dėl šių sąskaitų atsirandančioms pajamoms; arba

b) mokėjimams, pervedamiems į įšaldytas sąskaitas pagal sutartis, susitarimus ar prievoles, sudarytus arba kilusius iki dienos, nuo kurios toms sąskaitoms pradėtos taikyti ribojančios priemonės,

jeigu visoms tokioms palūkanoms, kitoms pajamoms ir mokėjimams toliau taikoma 1 dalis.

5. 3 dalies a, b ir c punktuose nurodytos išimtys gali būti taikomos po to, kai atitinkama valstybė narė Sankcijų komitetui praneša apie savo ketinimą atitinkamu atveju leisti naudotis tokiomis lėšomis ir ekonominiais ištekliais, o Sankcijų komitetas per tris darbo dienas nuo tokio pranešimo neinformuoja apie neigiamą sprendimą.

7 straipsnis

Taryba sudaro priede pateikiamą sąrašą ir daro jo pakeitimus remdamasi tuo, ką nustato Sankcijų komitetas.

8 straipsnis

Vadovaujantis atitinkamais Jungtinių Tautų Saugumo Tarybos sprendimais, šis sprendimas prireikus peržiūrimas, iš dalies keičiamas arba panaikinamas.

9 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

10 straipsnis

Šis sprendimas skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Briuselyje 2010 m. kovo 1 d.

Tarybos vardu

Pirmininkas

D. LÓPEZ GARRIDO

PRIEDAS

3 straipsnyje nurodytų asmenų ir subjektų sąrašas